

Irmiáns illáns

As barcas das illas co vento mareiro veñen e van.

Campaña de San Estevo
Zanfomas de San Martiño
Velas de San Xoaquiniño

Co vento e coa auga do regato, xiza a moa do muiño.

Do dourado millo, no forno quenteño se fai o pan.

Cando chove e bate o mar, caldo de fabas com touciño.

Aguardente de herbas pra o inverno, as ondiñas veñen e van.

Caldo no pote, chourizos, patacas e grelos, e un vaso de viño.

Nos maios as cebolas e os allos han de medrar.

Xoubiñas á brasa e o polbo cocidiño, agarimos do bo xantar.

Monxes da pedra labrada, saqueados a sangue e fogo.

En pé irmiáns illáns

Altas gabias polo horizonte, xa arriban pra queimiar.

Róubanos a vida os falcóns do mar.

Repican as campáns, cotimos e buquimar, ladran os cans.

Piratas, mouros e corsarios, os diabolos do mar.

E a moza desgracia, Drake e os desalmados dos mares.

Habédelas de pagare a pesar dos pesares.

Ruinas das illas batidas polo vento e o mar.

Lembranza do pobo boagaas do humilde lar.

Campaña de San Estevo.
Zanfomas de San Martiño
Velas de San Xoaquiniño

As dormas da illa co vento mareiro veñen e van.

Nas noites de luz de lúa escoitase un doce cantar.

Maracaibo 2017